

กบฏสังฆธรรม

นาคปรก

พระธรรมปิฎก (ปอ.ปยุตฺโต ปัจจุบันคือ พระพรหมคุณาภรณ์) ได้เคยเขียนไว้ในหนังสือชื่อ “ภัยพระพุทธศาสนา” ว่า ภัยของพระพุทธศาสนามีอยู่ ๒ ชนิด คือ

๑. ภัยภายนอก ซึ่งมาจากบุคคลหรือสถาบันต่างศาสนาที่มุ่งทำลายพระพุทธศาสนาในทุกวิถีทาง

๒. ภัยภายใน มาจากบุคคลในพุทธศาสนาเอง (พุทธบริษัท ๔ คือ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา (ภิกษุณี ในนิกายเถรวาท ปัจจุบันไม่มีแล้ว - ผู้เขียน)

สำหรับภัยภายนอก อาจจะมองเห็นได้ชัดเจนกว่าภัยภายใน ขณะที่ภัยภายในเป็นเช่นเดียวกับสนิมที่เกิดจากเนื้อเหล็กแล้วกัดกร่อนทำลายจนเหล็กผุนั้นคือ บุคคลในศาสนาทำให้พุทธศาสนาเสื่อมเอง ไม่ว่าจะเป็นการหลงงมงายอยู่กับการทรงเจ้าเข้าผีที่แม่โลกเจริญขึ้นแต่คนไทยส่วนใหญ่ยังคงเชื่อถือศรัทธาในเรื่องเหล่านี้ทำให้ถูกหลอกลวงจากพวก ๑๘ มงกุฎได้ง่าย ๆ หรือการตื่นข่าวอิทธิปาฏิหาริย์ต่าง ๆ หากมีข่าวว่าใครสามารถหายดวงชะตาของคนได้แม่น ใครล่วงรู้กรรมของคนอื่นแล้วนำมาบอกเล่าออกอากาศว่าสามารถทำเช่นนี้ได้จากการนั่งสมาธิ คนก็แห่ไปวัดเหล่านั้นกันจนรับไม่ไหวอดไม่ไหว เพื่อจะนั่งสมาธิแล้วล่วงรู้กรรมของตนเองและคนอื่นได้ หรือบางครั้งพระภิกษุในพุทธศาสนาเองที่บวชแล้วไม่ได้ศึกษาอย่างถูกต้อง บางท่านอาจเชื่อเรื่องวัตถุมงคล เสกเป่า สักยันต์ให้ชาวบ้าน หรือที่เห็นในข่าวว่า มาเปิดสำนักปฏิบัติธรรม แล้วให้เด็กนักเรียนกานาแบบเฟื่องเครื่องเครียด ไปจนกระทั่งเด็กเกิดความกลัวสุดขีดที่ต้องนอนกับงูเหลือม แล้ววิ่งจนเลือดออกในตา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสนิมในเนื้อเหล็กอย่างแท้จริง ฉะนั้นชาวพุทธที่แท้ควรศึกษาหาความรู้จากตำรับตำราของครูบาอาจารย์หลายท่านซึ่งผ่านการ

ปฏิบัติอย่างถึงามถูกต้องมา ได้เขียนไว้เป็นมรดกธรรมให้กับพวกเรา อย่าซื้อหนังสือขายดีติดอันดับ ที่คนเขียนเพียงมีประสบการณ์ส่วนตัวเพียงเล็กน้อย เมื่อนำมาเขียนโดยมีการประชาสัมพันธ์ให้มาก ๆ ก็ขายดี แต่สิ่งที่นำมาถ่ายทอด อาจส่งผลกระทบต่อผู้อ่านได้ อยากรู้ก็ตามในฐานะที่ผู้เขียนก็อยู่ในเส้นทางสายธรรมเหมือนกัน การบริโภคข่าวสารใด ๆ ก็ตาม ไม่มีปัญหาหรอกหากเราใช้หลักกาลามสูตรในการพิจารณา ซึ่งก็คือ

๑. อย่าปลงใจเชื่อด้วยการฟังตาม ๆ กันมา
 ๒. อย่าปลงใจเชื่อด้วยการถือสืบต่อ ๆ กันมา
 ๓. อย่าปลงใจเชื่อด้วยการเล่าลือ
 ๔. อย่าปลงใจเชื่อด้วยการอ้างตำรา
 ๕. อย่าปลงใจเชื่อเพราะเป็นตรรกะ (ความสมเหตุสมผล)
 ๖. อย่าปลงใจเชื่อเพราะการอนุমান
 ๗. อย่าปลงใจเชื่อเพราะคิดว่ามีเหตุผลควรเชื่อ
 ๘. อย่าปลงใจเชื่อเพราะสอดคล้องกับทฤษฎีที่มีอยู่
 ๙. อย่าปลงใจเชื่อเพราะเห็นว่ามันน่าจะเป็นไปได้
 ๑๐. อย่าปลงใจเชื่อเพราะเป็นครูบาอาจารย์ของเรา
- ขอให้ทุกท่านใช้วิจาร์ณญาณให้ดีก่อนจะปลงใจเชื่ออะไร และหากท่านได้ประสบเหตุการณ์นั้นด้วยตนเอง จนเชื่อถือศรัทธาโดยสนิทใจ ก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ แต่ก็ขอให้มันเป็นปัจจุตัง- เวทีตัพโพ วิญญูหิ คือผู้รู้ย่อมรู้ได้เฉพาะตนเองเท่านั้นแล้วเก็บไว้กับตัวหรือถ่ายทอดได้เฉพาะในกลุ่มผู้ปฏิบัติธรรมในแนวเดียวกันจะดีกว่า เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นจริตวิสัย หรือเป็นบุญบารมีของแต่ละบุคคล บางคนฟังแล้วอยากมีอยากเป็นตาม ก็หลงได้